

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Kępnie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w O., w sprawie o sygn. akt VII Nsm 37/14, zarządził umieszczenie małoletnich M., M. i M. rodzeństwa K. pod pieczę M. Z., na czas pobytu matki małoletnich I. K. w szpitalu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł T. K. zaskarżając je w całości i żądając jego zmiany poprzez umieszczenie małoletnich pod swoją pieczę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że nie ma podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia - wydanego na podstawie art. 100 § 1 k.r.o. - poprzez powierzenie pieczy nad małoletnim rodzeństwem K. ich ojcu T. K.. Jak wynika z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego na okoliczność sytuacji małoletnich, dzieci nie są chętne do wizyt w miejscu zamieszkania ich ojca i są do niego negatywnie ustosunkowane, z uwagi na fakt, że ojciec do tej pory się nimi nie interesował i nie utrzymywał z nimi kontaktu. Nadto w lokalnym środowisku ojciec małoletnich postrzegany jest jako osoba skłonna do spożywania alkoholu. Z kolei babka małoletnich M. Z. ma pozytywne relacje w wnukami, jest zdolna do sprawowania nad nimi bezpośredniej opieki, a nadto nie ujawniły się żadne informacje, które uniemożliwiłyby ustanowienie M. Z. opiekunem tymczasowym dla małoletnich. Dodatkowo, z informacji Kuratora Specjalisty Rodzinnego wynika, że w dniu 22 kwietnia 2013 r. dołożył do Wydziału pismo sygnalizujące nieprawidłowości wychowawcze ze strony T. K. w stosunku do małoletniego rodzeństwa K., a w dniu 26 lipca 2013 r. został sporządzony i przekazany wywiad środowiskowy kuratora w tej sprawie (sygn. akt Og 46/13).

Powyższe prowadzi do wniosku, że twierdzenia skarżącego zawarte w uzasadnieniu zażalenia, jakoby to on dawał większe gwarancje należytego sprawowania bezpośredniej pieczy nad dziećmi, są gołosłowne i niepoparte żadnymi obiektywnymi okolicznościami.

Mając na uwadze powyższe, należało - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 #§ 2 k.r.o. - orzec jak w sentencji.